

บทที่ 2

การทบทวนเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการที่ผู้จัดทำได้ทำการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ
โครงการบทบาทหน้าที่ของผู้ช่วยผู้กำกับภาพของ บริษัท เอส.เจ.กรีน เซอร์วิส จำกัด ผู้จัดทำ
สามารถสรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องได้ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎี การเคลื่อนกล้อง

1.การแพนกล้อง (Panning)หมายถึง การเคลื่อนที่ของกล้องตามแนวนอนไปทางซ้าย หรือ
ไปทางขวา โดยกล้องยังอยู่ ณ จุดเดิม

2.การทิลท์ (Tilting)หมายถึง การเคลื่อนกล้องตามแนวตั้ง จากล่างขึ้นบน และจากบนลงล่าง
โดยกล้องยังอยู่ ณ จุดเดิม เพื่อให้เห็นวัตถุตามแนวตั้งเช่น ภาพอาคารสูง

3.การซูม (Zooming)หมายถึง การเปลี่ยนความยาวโฟกัสของเลนส์ ในขณะที่ถ่ายภาพโดย
การใช้เลนส์ซูม ทำให้มุมภาพ เปลี่ยนไป ถ้าเปลี่ยนความยาวโฟกัสสั้นลง มุมจะกว้าง แต่ถ้าปรับ
ความยาวโฟกัสให้ยาว มุมภาพจะแคบลง ดังนั้นการซูมจะช่วยเปลี่ยนขนาดของวัตถุให้ใหญ่ขึ้น
(Zoom In) หรือเปลี่ยนขนาดของวัตถุให้เล็กลง(Zoom Out)ได้โดยตั้งขาตั้งกล้องไม่ต้องขยับเปลี่ยน
ตำแหน่งกล้องไป

4.การดอลลี่ (Dolling)หมายถึง การเคลื่อนกล้อง เข้าหาวัตถุ เรียกว่า Dolly in หรือการ
เคลื่อนไปหากล้องออกจากวัตถุ เรียกว่า Dolly out การดอลลี่ (Dolly) จะคล้ายซูม (Zoom) ความลึก
ของภาพจะมากกว่าการซูม

5.การแทรค (Trucking / Tracking)หมายถึง การเคลื่อนกล้องไปด้านซ้ายหรือขวาให้ขนาน
กับวัตถุ การแทร็ค จะคล้ายกับการแพน แต่จะให้ความรู้สึกเคลื่อนผู้ชมเคลื่อนที่ เพราะฉากจะมีการ
เปลี่ยนแปลงตามการเคลื่อนกล้อง

6.การอาร์ค (Arking)หมายถึง การเคลื่อนกล้องในแนวเป็นรูปครึ่งวงกลม

7.การเครน (Booming / Craning)หมายถึง การเคลื่อนกล้องแนวตั้ง ขึ้นลง

8.การดี โฟกัส (De focus)หมายถึงการปรับเลนส์ภาพทำให้เบลอก่อนที่จะเปลี่ยนภาพแล้วกลับมาชัดอีกครั้ง (ส่วนใหญ่จะใช้ในกรณีเป็นความนึกคิดของตัวละคร)

9.การชิฟ โฟกัส (Shift focus)หมายถึง การปรับความคมชัดของภาพ จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง เพื่อให้ผู้ชมสนใจตรงจุดที่เราโฟกัสนั่นเอง

10.สติลช็อต (Still Shot)หมายถึง การถ่ายภาพโดยไม่เคลื่อนกล้อง ใช้มากในการถ่ายทำรายการทั่วไป เป็นภาพที่เห็นกันโดยทั่วไป

2.2 แนวคิดทฤษฎี ฐานกล้อง (Supporting the Camera)

การใช้กล้องโทรทัศน์ในปัจจุบัน ช่างภาพสามารถถ่ายทำโดยใช้ขาตั้งกล้องแบกถ่ายหรือ ถ่ายทำในสถานที่ ที่ยากต่อการถ่ายทำโดยไม่ต้องกังวลในเรื่องของภาพสั่น (Jerk) หรือภาพสะดุด เนื่องจากช่างภาพสามารถติดตั้งฐานกล้องซึ่งมีให้เลือกใช้ในงานหลากหลายรูปแบบ เช่น

1.ฐานกล้องน้ำหนักเบา (Light weight Camera)

โดยทั่วไปช่างภาพมักใช้กล้องโทรทัศน์ถ่ายทำโดยการแบกถ่ายอยู่บนบ่า ซึ่งที่ด้านล่างของกล้องจะถูกออกแบบมาให้มีลักษณะว่า ห่อหุ้มด้วยฟองน้ำหรือยางนุ่ม เพื่อที่ช่างกล้องนำกล้องวางบนบ่าแล้วจะไม่รู้สึกกระด้างและรู้สึกสบาย นอกจากนี้ ยังทำให้ช่างภาพสามารถถ่ายภาพได้นิ่งขึ้น ทำให้ได้ภาพเคลื่อนไหวที่นุ่มนวล

ลักษณะของการแบกถ่ายมีดังนี้

1.1. การแบกถ่าย (Hand-held) : เป็นการใช้ตำแหน่งต่าง ๆ ของร่างกายเป็นฐานวางของกล้อง ซึ่งจะทำให้การถ่ายภาพมั่นคงยิ่งขึ้น

1.2. การแบกถ่ายโดยการใช้ผนังหรือกำแพงเป็นฐานกล้อง

1.3. การใช้ขาตั้งกล้องแบบ Monopod ยึดกับช่างภาพ

1.4. การใช้ Body brace

1.5. การใช้ Camera Stabilizer ช่วยยึดกล้องเข้ากับช่างภาพในการถ่ายทำที่ช่างภาพต้องเคลื่อนไหวตามนักแสดง

รูปที่ 2.1 การใช้ Camera Stabilizer

2. ฐานกล้องสำหรับกล้องที่ติดตั้งขาตั้งกล้อง

โดยทั่วไปกล้องโทรทัศน์ที่ใช้ในสตูดิโอมักจะติดตั้งขาตั้งกล้อง ซึ่งจะทำให้การถ่ายภาพเคลื่อนไหวได้ดี ไม่สั่นไหว เหมาะสำหรับการถ่ายทำเป็นเวลานาน ๆ นอกจากนี้ที่ฐานของกล้อง ยังมีการติดตั้งแขนเหล็กทั้งทางด้านซ้ายและขวาของตัวกล้อง ซึ่งแขนเหล็กอันนี้จะติดกับอุปกรณ์ในการดึง ZOOM และ อุปกรณ์ในการปรับโฟกัสของภาพ ทำให้การใช้งานกล้องโทรทัศน์สะดวกมากขึ้น ขาตั้งกล้องที่ใช้งานในสตูดิโอมีหลายประเภท ซึ่งพอจะแบ่งได้ดังนี้

2.1. Monopod : เป็นขาตั้งกล้องที่มีขาเดียว เวลาใช้งานมักจะต้องมีการพิงกับลำตัวของช่างภาพ เพื่อให้เกิดความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

2.2. Camera Tripod : เป็นขาตั้งกล้องแบบสามขา ซึ่งใช้กันทั่วไป มักใช้ในสถานการณ์ที่ไม่มีการเคลื่อนไหวกล้องมากนัก

รูปที่ 2.2 ขาตั้งกล้องแบบ Tripod

2.3. Camera Pedestals : เป็นขาตั้งกล้องที่มีระบบไฮดรอลิกในการเคลื่อนกล้องขึ้นลง และสามารถเคลื่อนที่ไปทางด้านซ้าย-ขวาได้อย่างนุ่มนวล

รูปที่ 2.3 ขาตั้งกล้องแบบ Pedestals

2.4. Camera Crane : เป็นฐานกล้องซึ่งให้อิสระในการถ่ายทำแก่ผู้กำกับรายการ เนื่องจาก Crane สามารถเคลื่อนที่ได้รอบในทุกทิศทาง และให้ภาพที่มีความนุ่มนวล ตลอดจนมีให้เลือกใช้หลากหลายตามความต้องการและความเหมาะสมในการใช้งาน

รูปที่ 2.4 Camera Crane

2.3 แนวคิดทฤษฎี บล็อกกิ้ง (Blocking)

บล็อกกิ้ง (Blocking) หมายถึงการเคลื่อนไหวผ่านที่ว่างโดยนักแสดง เป็นความสวยงามแบบเดียวกับการจัดวางรูปปั้นในพิพิธภัณฑ์หรือการจัดวางตำแหน่งของนักเต้นในนาฏศิลป์ร่วมสมัยโดยในงานละครเวทีนั้น นอกจากความสวยงามแล้ว บล็อกกิ้งควรสื่อสารความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครด้วย

บล็อกกิ้ง คือรูปแบบการใช้พื้นที่บนเวทีการแสดง แต่มันเป็นมากกว่าการจัดวางตำแหน่งของนักแสดงมันต้องสะท้อนสถานการณ์หรือแอคชั่นในฉากนั้นๆ ผ่านการใช้พื้นที่อย่างมีเหตุและผล รวมถึงสะท้อนความสัมพันธ์ของตัวละครในฉากด้วย

การจัดบล็อกกิ้งควรคำนึงถึง....

1. พื้นที่ของตัวละคร

พื้นที่ในที่นี้หมายถึง พื้นที่สมมุติบนเวที, พื้นที่ในเรื่องนั้น เป็นพื้นที่ของตัวละครใด และในพื้นที่นั้นตัวละครใดเป็นเจ้าของ หรือมีอำนาจในพื้นที่นั้น

2. สถานการณ์หรืออารมณ์ของฉาก

ตัวละครใดกำลังได้เปรียบหรือเสียเปรียบในขณะนั้น, ตัวละครใดกำลังรุกไล่หรือกำลังถอยร่น, ตัวละครมีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายอย่างไร ใครอยู่ข้างใคร

3. พื้นที่การแสดงผล

พื้นที่ในที่นี้หมายถึง รูปแบบของเวทีเป็นอย่างไรขนาดใหญ่-เล็กอย่างไร คนดูนั่งอยู่ด้านใดบ้าง

4. ความหมายของภาพบนเวที

เป็นลักษณะเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบภาพในการถ่ายภาพ นอกจากความสวยงามแล้ว ภาพนั้นสื่อสารอะไรในเชิงสัญลักษณ์บ้างหรือไหม

5. จุดสนใจของคนดู

เป็นการจัดวางตำแหน่งของตัวละคร โดยนำสายตาให้ผู้ชมมองหรือสนใจที่ตัวละครใดตัวละครหนึ่งบนเวทีเป็นการจัดองค์ประกอบเพื่อนำสายตาคนดูให้สนใจในจุดสำคัญในขณะนั้น

2.4 แนวคิดทฤษฎี การปรับสมดุลสีขาว/ดำ (White / Black Balance)

แสงสีขาวที่เรามองเห็นกันอยู่นั้น จริง ๆ แล้วเกิดจากส่วนผสมในสัดส่วนของสีต่าง ๆ ในสเปกตรัม ตั้งแต่ ม่วง คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง แสงบางชนิดจะประกอบไปด้วยสเปกตรัมบางส่วนที่มีความสำคัญมากเท่านั้น ทำให้สีขาวไม่ขาวจริง ๆ ดังตัวอย่างเช่น แสงจากเทียนหรือหลอดทังสเตน ปกติจะมีแสงออกเหลือง ซึ่งเราจะเรียกว่ามีอุณหภูมิแสงต่ำ ในเวลากลางวันอุณหภูมิแสงจะแปรเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จากแสงที่ออกน้ำเงิน ซึ่งเป็นแสงที่อุณหภูมิแสงสูงในตอนเช้า ไปจนถึงอุณหภูมิแสงต่ำในตอนเย็น ซึ่งสมองของคนเราจะสามารถปรับและชดเชยการส่องสว่างต่าง ๆ เหล่านี้ให้เป็นสีขาวเดียวกันได้ ซึ่งความสามารถของการปรับตัวของสายตาคือความสามารถที่เรียกว่า การปรับสมดุลแสงสีขาวโดยอัตโนมัติ

ในทางกลับกัน วงจรอิเล็กทรอนิกส์ในโทรทัศน์ปกติจะไม่มีความสามารถนี้ จะไม่มีการชดเชยสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวของมันเอง การส่องสว่างด้วยแสงที่ออกสีเหลืองหรือสีน้ำเงิน ก็จะทำให้วัตถุที่มีสีขาวผสมสีเหล่านั้นไปด้วย จึงต้องมีกระบวนการจัดการสองวิธี คือ

-การปรับกล้องเพื่อชดเชยอุณหภูมิของสีโดยใช้กระจกกรองแสงสำหรับแก้สี (Color Correction Filter) ที่เหมาะสมเป็นวงล้อให้เล็กลงในตัวกล้อง หรือการปรับอัตราขยายของช่องสี RGB ภายในตัวกล้อง การปรับสมดุลของสีใหม่ในกล้องโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์นี้เราเรียกว่า “การปรับสมดุลแสงสีขาว (White Balance) นั่นเอง

-การปรับอุณหภูมิของแสงที่แหล่งแสง ให้เหมาะสมสมดุลสีของตัวกล้อง เช่น เมื่อให้หลอดไฟแบบ มีไส้ ในเวลากลางวัน ซึ่งหลอดไฟแบบนี้จะให้แสงสีเหลือง ขณะสีแสงธรรมชาติจะให้แสงสีขาว จึง ต้องมีการนำเอากระจกกรองแสงสีน้ำเงินกันหลอดไฟไว้ เพื่อปรับอุณหภูมิให้สูงขึ้น

กล้องโทรทัศน์ทั้งหลายจะต้องมีระบบปรับสมดุลแสงสีขาวเพื่อให้ได้ภาพที่มีสีถูกต้อง ตลอด การปรับมักจะมีให้เลือกทั้งแบบอัตโนมัติ หรือปรับด้วยมือ การปรับด้วยมือมักจะเส็งกล้อง ไปที่วัตถุสีขาวในบริเวณที่จะถ่ายทำ ปรับโฟกัสให้ชัด แล้วจึงกดปุ่ม White Balance กล้องก็จะทำการปรับสมดุลแสงสีขาวให้ และทำให้ได้ภาพที่มีสีตรงธรรมชาติ

ในขณะที่กล้องโทรทัศน์บางรุ่นจะมีปุ่มปรับสมดุลแสงสีดำ (Black Balance) ด้วย การปรับ สมดุลแสงสีดำจะไปปรับระดับสีดำของ ช่อง R G B เพื่อไม่ให้มีสีใด ๆ เกิดขึ้น ปกติจะปรับเมื่อ...

-เมื่อใช้กล้องเป็นครั้งแรก หรือเมื่อกำลังไม่ได้ใช้งานเป็นเวลานาน ๆ

-เมื่อกำลังถูกย้ายไปถ่ายในที่ที่มีอุณหภูมิที่แตกต่างกันมาก ๆ

-เมื่อมีการปรับเกน (Gain) ของกล้อง

การปรับจะเริ่มจากสมดุลแสงสีขาวก่อน แล้วจึงปรับสมดุลแสงสีดำต่อมา แล้วจึงปรับสมดุลแสงสี ขาวซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

2.5 แนวคิดทฤษฎี ลักษณะการนำเสนอภาพ

1. มุมมอง / มุมคนดู / มุมของผู้ชม (Objective Angle) คือ มุมมองที่ผู้ชมเป็นผู้สังเกตการณ์ มุมมองที่ผู้ชมเป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้มากในละคร / ภาพยนตร์

2. มุมแทนความรู้สึกผู้ชม (Subjective Angle) คือ มุมมองที่ให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมใน เหตุการณ์ มุมมองที่ให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ ถ่ายแบบ hand held

จากทฤษฎีที่กล่าวมาได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงาน ดังนี้ เราใช้มุมมองภาพทั้ง 2 แบบ คือทั้ง Objective Angle และ Subjective Angle เพื่อให้ภาพมีความหลากหลาย

2.6 แนวคิดทฤษฎี ภาษาและคำสั่งของผู้กำกับ

การถ่ายทำรายการโทรทัศน์เป็นการทำงานที่แข่งกับเวลา ดังนั้นทุกอย่างจะต้องรวดเร็วฉับไว แม้แต่ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารคำสั่งก็ต้องสั้นกระชับแต่ได้ใจความ ในทีมงานผู้กำกับมีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจ ทุกคนจึงต้องรับฟังคำสั่งให้เข้าใจดังนั้นคำสั่งของผู้กำกับจึงถือว่าทุกคนในทีมงานต้องรับฟัง และปฏิบัติตาม ผู้กำกับเองก็ต้องฝึกการใช้คำสั่งที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ ใช้ภาษาพูดและภาษากายที่สอดคล้องกัน เมื่อทุกอย่างจัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว ทั้งฉาก แสง เสียง กล้อง และผู้แสดง ผู้กำกับจะต้องถามทบทวนด้วยเสียงดังๆอีกครั้งหนึ่งว่า ทุกอย่างพร้อม แสง เสียง กล้อง ผู้แสดง พร้อม หยุดหนึ่งไว้สักพักเพื่อรอคำตอบทุกหน้าที่ต้องตอบว่าพร้อม ถ้ายังไม่พร้อมก็ต้องตอบว่ายังไม่พร้อม แต่ถ้าทุกอย่างพร้อมแล้วผู้กำกับจะออกคำสั่งว่าบันทึกเทปผู้ที่ทำหน้าที่บันทึกเทปก็ต้องตอบกลับไปที่เทปบันทึก จากนั้นผู้กำกับจึงเริ่มนับ ถอยหลังจาก 5-4-3-2- โดยเว้นระยะแต่ละครั้งประมาณ 1 วินาที เลข 1 อาจไม่ต้องนับก็ได้ บางครั้งใช้คำว่าคิว (Cue) หรือแอ็คชั่น (Action) แทน ในการนับผู้กำกับต้องยืนอยู่ข้างๆกล้องแล้วยกมือขวาขึ้นค้างไว้ เมื่อนับถึง 2 บอกคำว่า คิว หรือแอ็คชั่นแล้วจึงยกมือลง ถ้าเป็นในห้องStudio ผู้กำกับเวทีจะถ่ายทอดคำสั่งจากผู้กำกับรายการมาอีกทอดหนึ่งเสียงที่นับจะถูกบันทึกไว้ด้วยเพื่อสะดวกต่อการนำมาตัดต่อในภายหลัง

จากทฤษฎีที่กล่าวมาได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงาน ดังนี้ ในขณะที่ถ่ายทำ ผู้กำกับจะสั่งกล้อง อุปกรณ์เสียง ให้พร้อมก่อนที่จะเริ่มถ่าย อุปกรณ์ทุกอย่างต้องพร้อมก่อนที่จะเริ่มบันทึกเทป โดยคำสั่งที่ใช้ก็ยึดจากแนวการทำงานจริง ของคนที่เป็มือ Pro

2.7 แนวคิดทฤษฎี อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตรายการโทรทัศน์

1. กล้องโทรทัศน์ (Video Camera)

กล้องโทรทัศน์คืออุปกรณ์ที่สำคัญที่สุดในการถ่ายทอดภาพไปสู่ผู้ชม เราสามารถแบ่งกล้องโทรทัศน์ ออกได้เป็น 3 แบบ คือ

- Studio Camera เป็นกล้องโทรทัศน์ขนาดใหญ่ราคาแพง ให้คุณภาพที่ดีที่สุด ส่วนใหญ่จะใช้ในสถานีโทรทัศน์ หรือห้องบันทึกเทปขนาดใหญ่ การใช้งานต้องตั้งอยู่บนขาตั้งกล้องเสมอ ควบคุม

การทำงานด้วยเครื่อง CCU [Camera Control Unit] ที่มีวิศวกรควบคุมอยู่ในห้องควบคุม การตั้งกล้องก็จะใช้ระบบอินเตอร์คอมติดต่อกัน

- Portable Camera กล้องที่มีขนาดเล็กลงมาสามารถนำออกไปถ่ายทำนอกสถานที่ได้ ใช้ไฟฟ้าหรือแบตเตอรี่ ทุกอย่างควบคุมได้ที่ตัวกล้อง สามารถแบกบนบ่าถ่ายทำได้ (Hand Held) แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ กล้องโทรทัศน์มืออาชีพ (Professional) แบบ ENG [Electronic News Gathering] / กล้องโทรทัศน์กึ่งมืออาชีพ (Prosumer) แบบ ENG [Electronic News Gathering] / กล้องโทรทัศน์แบบสมัครเล่น (Consumer)

- EFP [Electronic Field Production] การนำเอากล้องโทรทัศน์มืออาชีพ (Professional) หรือกล้องโทรทัศน์กึ่งมืออาชีพ (Prosumer) แบบ ENG [Electronic News Gathering] ตั้งแต่ 2 กล้องขึ้นไปมาดัดแปลงใช้แบบ กล้องโทรทัศน์ Studio เพื่อสะดวกในการขนย้ายเพื่อไปถ่ายทำนอกสถานที่ได้ รวมทั้งเป็นการประหยัดงบประมาณอีกด้วย

ขั้นตอนการเตรียมกล้องเพื่อการถ่ายทำ

1. ต่อสายไฟฟ้าเข้ากล้องโดยตรวจสอบว่าขั้วสายถูกต้องหรือไม่ หากเป็นสายจาก Cable หรือ CCU ตรวจสอบว่าสายไฟฟ้าเข้าที่หรือไม่
2. ควรเปิดสวิทช์ Color Bars ไว้ที่ ON หรือปรับ Filter เป็น Close เพื่อกันแสงเข้ากล้องทันที
3. เปิดไฟให้เข้ากล้องโดยเลือกว่าใช้ไฟจาก แบตเตอรี่ หรือ CCU
4. ปรับรูรับแสง (IRIS) ไปที่ AUTO เพื่อสามารถกล้องปรับเองได้อัตโนมัติ
5. ปรับ Filter ให้สามารถใช้ได้กับอุณหภูมิของแสงที่จะถ่ายทำ คือ 3200 องศาเคลวิน สำหรับถ่ายกับไฟในสตูดิโอ / 5600 องศาเคลวิน สำหรับถ่ายกลางแจ้ง แสงแดด / 5600 องศาเคลวิน + ND สำหรับถ่ายกลางแจ้งแดดจ้ามาก
6. ปรับ VIDEO GAIN ไปที่ 0 db (หรือตามสภาพแสงที่จะถ่ายทำ)
7. เปิดฝาครอบเลนส์ออกเพื่อให้แสงผ่านเข้าตัวเลนส์
8. ปิดสวิทช์ COLOR BARS ไปที่ OFF เพื่อให้แผงวงจรในกล้องรับสัญญาณแสงได้
9. นำกระดาษหรือแผ่นวัสดุสีขาวบริสุทธิ์ วางไว้หน้ากล้องในสภาพแสงที่จะถ่ายทำ Zoom In ไปที่กระดาษขาวจนเต็มจอภาพ

10. ปรับปุ่ม AUTO WHITE BALANCE ค้างไว้ จนกล้องปรับสภาพแสงเสร็จระบุว่า OK จึงจะถือ
ว่าใช้ได้
11. ปรับปุ่ม AUTO BLACK BALANCE ค้างไว้ จนกล้องปรับสภาพแสงเสร็จระบุว่า OK จึงจะถือ
ว่าใช้ได้
12. หากกล้องใช้งานมานานอาจจำเป็นต้องกลับไปทำตามข้อ ๑๐ อีกครั้ง
13. หากภาพมีอาการสีเหลืองกัน ซ้อนกัน ให้นำกล้องจับภาพตารางแล้วปรับปุ่ม AUTO SHIFT
ค้างไว้จนเส้นไม่เหลืองกัน คมชัดเป็นเส้นเดียวกัน
14. ตรวจสอบปุ่ม MACRO LENS ให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง เวลา ZOOM จะได้ระยะที่เที่ยงตรง
15. หากมีการบันทึกเสียงให้ทดสอบสัญญาณจาก Microphone ว่ามีเสียงเข้าหรือไม่ ปรับระดับให้
เหมาะสม

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

1. เมื่อถ่ายทำเสร็จแล้วควรเปิดสวิทช์ COLOR BARS ที่ ON เพื่อให้แสงเข้าวงจรกล้องและฝ้าย
อื่นรับทราบว่ากล้อง STAND BY อยู่กำลังจะปิดกล้อง
2. ปรับ FILTER ไว้ที่ CLOSE
3. ปิดฝาครอบเลนส์
4. ปิดสวิทช์ไฟเข้ากล้อง
5. ค่อยๆ ถอดสายสัญญาณออกจากตัวกล้อง ม้วนเก็บให้เรียบร้อย นำกล้องใส่ในกล่องที่เก็บ
ความชื้นได้ดี
6. ควรมีการตรวจสอบเช็คอยู่เสมอ

2. สื่อบันทึก(Records) / แถบวีดิทัศน์ (Video Tape)

- หัวบันทึกเทป มี Quadraplex มี ๔ หัวเทป บันทึกในแนวตั้ง / Helical บันทึกภาพ
แนวเฉียง
- เครื่องบันทึกเทป มี Studio แบบตั้งโต๊ะ (Desktop) / Portable / Camcorder

3. แสง (Lighting)

จุดมุ่งหมายทางเทคนิค คือ ให้มีปริมาณแสงพอเพียงสำหรับการถ่ายทอดภาพของกล้องโทรทัศน์ให้มีความแตกต่างของจุดมืดและจุดสว่างที่สมดุล และสามารถถ่ายทอดภาพออกมาได้ จุดมุ่งหมายด้านศิลปะ คือ เพื่อแสดงให้เห็นรูปร่างและลักษณะมิติของภาพที่ปรากฏ / เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ของเรื่อง / เพื่อสร้างภาพให้เหมือนจริงตามธรรมชาติ / เพื่อช่วยในการประกอบภาพ

ประเภทของแสงไฟ

1. แสงประเภท Hard Light ได้จากโคมไฟประเภท Spot Light ที่ให้แสงเป็นลำ (Directional Light) เช่น Ellipsoidal Spotlight , HMI Spotlight , Fresnel Spotlight
2. แสงประเภท Soft Light ได้จากโคมไฟประเภท Flood Light ที่ให้แสงฟุ้งกระจาย (Diffused Light) เช่น Scoop , Broad , Softlight , Floodlight Bank , Strip/Cyclorama Light

4. เสียง (Sound)

รูปแบบของเสียงที่ใช้ในรายการวิทยุโทรทัศน์

1. เสียงคำพูด
2. เสียงธรรมชาติ (Sound Effect)
3. เสียงดนตรี
4. เสียงพิเศษ (Special Sound Effect)

วัตถุประสงค์ในการใช้เสียง

1. เพื่อนำเสนอเนื้อหา
2. เพื่อเสริมสร้างอารมณ์ ความคิด และความรู้สึก
3. เพื่อตกแต่งรายการ เช่น การเปิด-ปิด การเชื่อมต่อ รายการ

5. ฉาก (Scenery) ฉากที่ดีต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. เป็นพื้นหลัง (Background) ให้กับพื้นที่การแสดง
2. บอกสถานที่ เวลา และสร้างบรรยากาศ อารมณ์กับผู้ชมได้
3. เสริมบุคลิกของตัวละคร พิธีกร ให้เด่นชัดขึ้น
4. เอื้อต่อการทำงานของทีมงานฝ่ายผลิตได้สะดวก

ประเภทของฉาก

1. Neutral เป็นพื้นเรียบสีเดียว

- Limbo สีขาว/เทา

- Cameo สีดำ

- Chroma Key แม่สี R-G-B

2. Realistic (Representational)

- เห็น 2 ด้าน L

- เห็น 3 ด้าน U

- เห็น 4 ด้าน Boxlike

3. Stylized (Abstract,Fantasy) เน้นเฉพาะจุดที่สำคัญ ไม่คำนึงถึงProperties เป็นฉากเปิด (บน)

Open Set เหมือนข้อ 2

6. อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties)

1. Stage Properties มีน้ำหนักมาก ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์ใหญ่ๆที่บ่งบอกสถานที่ได้

2. Set Dressing บ่งบอกสไตล์ของฉาก และ บุคลิกของตัวละคร ได้แก่ แจกัน ,เชิงเทียน,ดอกไม้

3. Hand Properties มีน้ำหนักน้อย ผู้แสดงถือเข้าฉาก หรือเข้าแสดงได้ ได้แก่ นสพ.,แก้วน้ำ , โทรศัพท์

7. งานกราฟิก (Graphic)

ประเภทของกราฟิก

1. แบ่งตามลักษณะของภาพ ได้แก่ ตัวอักษร Lettering / ภาพ illustration / ตัวอักษร+ภาพ

2. แบ่งตามการนำไปใช้ ได้แก่ Off-Stage Graphics ไม่อยู่ร่วมกับ MC Guest ทำในห้องควบคุม /

On-Stage Graphics MC ถือ, ฉากด้านหลัง

ชนิดของงานกราฟิก ได้แก่ TELOP / CAPTION / CG = Character Generator

ประโยชน์ของงานกราฟิก

1. ทำให้รายการมีสีสันน่าติดตาม

2. ทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น

3. แก้ปัญหาในการถ่ายทำ กรณี: สถานที่บางแห่งถ่ายทำไม่ได้ ห้ามถ่ายทำ

ลักษณะของงานกราฟิกที่ดี

1. อธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน
 2. ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ในเวลาอันสั้น
 3. สร้างบรรยากาศ สีสันของรายการ ผ่านรูปแบบงานศิลป์
8. การแต่งหน้า (Make Up)
- ได้แก่ การแต่งหน้าเพื่อสวยงาม กับ แต่งหน้าเป็นผลพิเศษ